

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 15 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poština plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik III.

V Ljubljani, dne 1. marca 1923.

5. številka

Joja:

Organizacija.

(Nadaljevanje.)

Če je kje upravičen izraz »od ust si pritrpati«, smemo pač tukaj reči, da si odpravniki od ust pritrgajo tiste krone, ki jih plačajo v organizacijo. Pri vsej miseriji so vendar prispevali z nekaj tisoči v skupno blagajno. Toda kljub očitni, v nebo vpijoči krivici ne dosežejo prav ničesar. Ne vem, kako je to, ampak ne morem se otresti nekega občutka nepoštenosti, kadar mislim na te ljudi. Saj nisem direktno prizadet, toda kar nekaj sram me je, vedno se mi zdi, da jih mi tako malo — krademo. Dajmo enkrat jasno in točno ugotoviti, ali more organizacija kaj storiti za poštne odpravnike ali ne? Če more, naj pozove vse odpravnike, da sodelujejo v rešilni akciji s tem, da vstopijo vsi v organizacijo, na kar mora organizacija (vsa poštna društva solidarno) napeti vse moči, da se njihovi prejemki takoj vsaj za 50 odstotkov zvišajo. Če pa organizacija nima moči (da se je veliko trudila, mi je znano) pomagati odpravnikom, ali ni bolj možko in pošteno, da jim to odkrito pove? Pri vsej revščini si bodo vsaj tista 2 Din članarine prihranili.

V močni organizaciji bi seveda ne moglo biti govora o tem, da bi se gotovim uslužbencem ne mogla priboriti pravica. Vse se more, kar se hoče. Potrebna je le odločna volja, pa sodelovanje in podpora vseh.

Da, vseh. In s tem smo prišli do zadnje točke, ki nas loči od močnih organizacij. Tam je doma edinost, solidarnost, vzajemnost in brezpogojna medsebojna podpora. Če se zgodi zadnjemu vajencu ali učencu krivica, se takoj dvigne celotna organizacija in ne odneha prej, dokler se njenemu najmanjšemu, pa hkrati enakovrednemu članu ta krivica ne popravi. Pri nas ni tako.

Ne morem se spuščati v teh razlikah dalje, ugotovimo rajši, če je mogoče okrepiti in poživiti naše organizacije. Doslej smo razmotrivali različne navidezne vzroke naše slabosti, sedaj pa pridemo do glavnih, resničnih vzrokov naše onemoglosti, oziroma skušal bom pokazati pota, na katera krenimo.

Vidim sicer, da se mi na ta način razprava, katero sem nameraval danes zaključiti, še zavleče, vendar upam, da bodo imeli i čitatelji i uredništvo toliko potrpljenja, da končam to zadevo v našem glasilu. Saj ne iščem drugega, nego skupne koristi, samo en cilj mi lebdi v duši: otresti se hlapčevstva in beračije, v katero smo državni uslužbenci zašli; ena želja: da postanemo tisto, kar je državnemu uslužbenstvu v vseh časih in v vseh kulturnih državah bilo: ugledni, spoštovani in upoštevani člani družbe in države, predstavniki naroda, nosilci in

pospeševalci kulture, vzorniki poštenosti, časti in morale, neodvisni od režimov in strank, oddaljeni od vsakodnevnih skrbi draginje in cen, ki so trle druge stanovce, ker državni uradnik je bil reprezentant države, katere ugled in spoštovanje je zahtevalo, da so bili i njeni predstavitelji ugledni in spoštovani.

Preden pokažem glavne izhode iz našega močvirja, samo še en stavek, ki naj spremlja vsa naša naslednja razmotrivanja. Nikoli ne smemo namreč pozabiti, da imamo državni uslužbenci mnoge in velike prednosti pred drugimi služitelji. Omenim naj le važnost službe, razmeroma višjo naobrazbo in velikanško število drž. uslužbencev.

Če hočemo priti do moči, moramo priti najprej do močne organizacije. Za to pa je potrebno:

1. Delo. Brez truda se najmanjša stvar ne doseže. Če hočemo mnogo doseči, moramo mnogo delati. Saj vinograd je velik, a delavcev ni. Koliko jih pa je, da delajo v organizaciji in za njo? Koliko odstotek. Pa da bi bili vsi ostali vsaj samo pasivni, če se za nobeno stvar v društvenem žvljenju ne brigajo, da bi bili vsaj tihi in bi mirno čakali konca, ki mora kmalu priti. Toda večina je delavna v negativnosti. Napove se shod, društvena seja, občni zbor, takoj ti začne razkladati tak negativni delavec: »A kaj bom hodil, saj ni vse skupaj nič, same farbarije, vse skupaj je podkupljeno, zopet ne bo drugega povedal kakor o čevljih za sluge... itd.«

Dobro, pa da je vse to res. Toda tovariš, povej mi, kaj naj potem začnemo? Ali ni škoda za razburjanje, javkanje in zabavljanje? Bodimo rajši tihi in pustimo naš čoln, ki je že prenapolnjen z vodo, da se z nami vred čim prej pogreznemo. Da se bo ob nesodelovanju ali celo negativnem sodelovanju večine mornarjev ta čoln kmalu potopil, je jasno. In prav je tako. Škoda je le tistih delavcev, ki se neumorno in nesebično trudijo, da izpeljejo vodo in da zamaše vrzeli v čolnu.

Čitaš »Poštni Glasnik«, »Naš Glas«, pa ju z nevoljo zalučiš stran, češ, »ta naš Glasnik ni prav nič vreden, ga ne bom več naročil«. Kratko in jedrnat povedano, toda motiš se, če misliš, da s tem koristiš sebi in svojim tovarišem. Saj ti veriamem, da se ti marsikaj v listu ne domade, toda čuj, moj dragi, jaz vem za odpomoč: sedi in ti napiši! Nemara si hodil dalje časa v šolo in višji čin imaš. Zagotavljam te, ne samo urednik te bo vesel, nego še posebno oni trije, štirje tovariši, ki morajo radi tvoje in vseh drugih indolence vedno sami mašiti list.

Iste obraze vidiš pri zborovanjih, iste pri sejah, iste v listu, torej pri delu za izboljšanje vseh. Kje so pa druge sto-

tine? Stojte ob strani, vzdihujejo in zabavljajo, da se nič ne stori. Storjeno je pa že rezultat dela, predpogoj je torej delo. Ker se pa to delo ne bo napravilo samo od sebe, poprimi se ti in drugi in tretji in vsi od kraja! Vsak po svoji zmožnosti! Če ne moreš drugega, vsaj dobro voljo pokaži, veruj v svojo moč, otresi se nergavosti, demagoštva in negativnosti! Udeležuj se stanovskih sestankov in zborovanj, povej svoje mnenje med zborovanjem, ne po zborovanju, ne razkladaj tovarišu na cesti svojega nesoglašanja. Če spoznaš, da je kdo izmed voditeljev skupnim interesom v kvar, da je podkupljen itd., razkrinkaj ga! Če ti kdorkoli iz vodstva ni všeč, skušaj vlti svoje mnenje drugim, ob prihodnjem občnem zboru ga nadomestite z drugim! V tem slučaju bodi le toliko previden, da se že prej ozreš za boljšim nadomestilom. Itd., itd.

2. Redukcija društev. Doslej sem govoril o organizaciji na splošno, brez posebnega ozira na pošto. V tej točki bi se pa rad pomudil specijelno pri poštne društvih in organizacijah. Kakor je pri pošti v vseh ozirih dosti posebnosti, tako nosi pošta tudi v tem pogledu zastavo, bogme, klaverno zastavo! Od vseh drž. uslužbencev so namreč poštne uslužbenci še najbolj razcepljeni in najstrože separirani. S kakšno strašno slepoto so posamezni udarjeni, se vidi iz tega, da jih ni tega cepljenja ne sram ne strah, nasprotno, zdi se, da se še postavljajo ž njim. (Dalje prihodnjič.)

Bodimo iskreni!

Iz predzadnjega Poštnega Glasnika posnemam in številna zborovanja tovarišev maturantov mi to potrjujejo, da vlada v njihovih krogih močan odpor proti prevedbi, ki se mora in se je deloma tudi pri nas že izvršila na podlagi znane uredbe o organizaciji ministrstva pošte in telegrafa.

Ker smo na tej prevedbi prav vsi zainteresirani, mi bodi dovoljeno, da podam nekaj svojih misli k temu vprašanju, to pa zato, ker je potrebno, da se sliši tudi mnenje poštarjev in drugič, ker sem prepričan, da soglašajo v tem vprašanju z mano pretežna večina poštnega uradništva Slovenije.

Nihče mi ne bo mogel oporekati, ako pribijem, da smo bili poštarji in prav posebno še mlajši in najmlajši, do sedaj pri vsaki regulaciji, pri vsakih draginjskih dokladah, sploh skoraj pri vsakem aktu, ki se je do sedaj tical poštnega uradništva, več ali manj tepeni. Da omenim pri tej priliki vse izredno in redno napredovanje tovarišev maturantov po prevratu do nainovejših dobe. Pa mi naj pokaže kdo kako izredno napredovanje v vrstah poslovnega osobja, saj niti rednih napredovanj ne dosežemo!

Omenim tukaj drastičen slučaj iz po- glavja draginjskih doklad: mnogi bivši oficianti (definitivni) do danes, — to je po preteku več kot enega leta — še niso dobili izplačane razlike na osebnih in rodbinskih dokladah za januar, februar in marec 1922. Take in slične nezgode se nas drže kakor berača golazen.

Nasproti našim pridobitvam so to- variši maturanti od prevrata sem nepri- merno več pridobili, ako tudi trde, da smo mi poslovni naredili velikanske pri- dobitve. Kdor mi hoče mojo trditev opo- rekati, naj se kar javi! Bogu bodi poto- ženo, če so mogoče šle kake pridobitve maturantov na naš račun, bilo je, in po- zabljeno naj bo. Pa pustimo to in se vr- nimo zopet k uredbi.

Usoda te uredbe je hotela, da bi pri prevedbi — čuj in strmi narod — vsi ne- kaj pridobili. Prvič bi vsak nekaj pridob- bil na plači, drugič pa bi se prometna in poslovna skupina strnili v eno ter bi pri tem slednja pridobila. Na prvi pridob- itvi participirajo tudi tovariši matu- ranti ter torej to ne more biti povod za odpor proti uveljavljenju te uredbe, ki ima — da to mimogrede omenim — moč zakona, ker datira od 27. junija 1921. Druga pridobitev (izenačanje skupin) pa pride v dobro poslovnemu osebju, ne vzame pa pri tem popolnoma ničesar tovarišem maturantom. In samo ta iz- enačba poslovnega osebja s sedanjim prometnim (ki je poleg tega baje samo začasna, ker se namerava po poročilu predsednika Zveze pri novi pragmatiki zopet »sortirati«) dviga pri nekaterih — poudarjam nekaterih — tovariših ma- turantih takšen prah. In vsa argumen- tacija pri tem odporu maturantov je ta, da bi pri prihodnji pragmatiki potegnili sedanji poslovni prometne za eno kate- gorijo nižje. Tovariši, kje smo mi in kje je še pragmatika, kakšni smo mi in ka- ka bo pragmatika?!

Imam ta vtis, da leži pravo ognjišče tega odpora v tem, da se nekateri tova- riši maturanti sramujejo biti z nami v isti kategoriji, in ta sramota se mi zdi malo umestna. Vsi opravljamo isto služ- bo, vsi smo enaki berači; namesto da bi strnili naše vrste ter bi se skupno vse- lili vsakega uspeha, ki ga na tej ali oni strani dosežemo, pa tako dlakocepstvo. Kolikokrat so nam ravno tovariši matu- ranti pravili, kako nam žele vse dobro, sedanje njihovo postopanje pa meče na njih luč ravno iz obratne strani. Tova- riši maturanti! Bodimo iskreni! Priznajte, da so se do sedaj godile poslovnemu osebju v primeri z vami neprimerno večje krivice, priznajte, da tudi v vaših vrstah ni sama elita uradništva, priznajte, da zmore tudi poslovna skupina tisti procent dobrega in izvrstnega uradni- štva, ki ga zmore skupina maturantov pri prometu in bodite kolegi tudi takrat, kadar se bije boj za pravice drugih.

Jezdec! s konj in med pešadijo! Pu- ško v bok in napred marš! Pa si pribori- mo složno, ramo ob rami laže tudi v mo- rebitni novi pragmatiki mesto, katerega se vam ne bo treba sramovati in na ka- terem se bodete z nami tudi vi dobro počuti!

Kunst

Gospodarski in stanov- ski del.

(Nadaljevanje.)

Spremembe pokojninskih predpisov, ki jih določa zakon od 30. nov. 1921 o reguliranju naslovov in plač poštних uslužbencev, so te-le:

Člen 12: »Po zvršetku predpisanih let vstevne službe dobiva državni usluž- benec zadnje popolne, v dinarjih odmer- jene, v službi uživane in v pokojnino vstevne prejemke kot pokojnino. Ako se odmeri pokojnina prej, jo je odmeriti po ključu vstevnega časa in po nazadnje užvanih, v pokojnino vstevnih dinarskih prejemkih.«

Pokojnina se odmeri po pokojninski podlagi in po vstevni službeni dobi. Po- kojninska podlaga ni bila do sedaj samo plača, do katere je imel uslužbenec pra- vico ob času upokojitve, ampak se je k tej plači še prištel znesek, določen v čle- nu II, § 3. in v členu III, § 2 zakona od 19. februarja 1907, drž. zak. št. 34. Ker govori člen 12. le o v pokojnino vstevnih dinarskih prejemkih, so dosedanja dolo- čila o pokojninski podlagi razveljavljena.

Pokojnina se tedaj odmeri na pod- lagi zadnje dinarske plače in vstevne službene dobe in to po desetih službenih letih s 40 %, za vsako nadaljnje leto pri uradnikih z 2.4 % in pri služabnikih z 2 % zadnje dinarske plače. Uradnik dobi po 35, služabnik po 40 vstevnih službenih letih polno dinarsko plačo kot pokojnino. Minimalna pokojnina iznaša za uradnika 800 Din, za služabnika 400 Din.

Člen 12., 2. odstavek: »Pri odmeri pokojnine vdovam državnih uslužbencev naj se uporabljajo predpisi § 51. in z nji- mi zvezani predpisi zakonskega člena 65. iz leta 1912. o oskrbi poštних nameščen- cev, kakor tudi njih vdov in sirot v Hrvat- ski in Slavoniji.

Znesek in oskrbnina, izražena v teh pokojninskih zakonih s kronami, se jem- ljeta v enakem znesku enot v dinarjih.«

Vdovska pokojnina se je do sedaj odmerjala, in sicer vdovi po uradniku po § 5., vdovi po služabniku po § 7. zakona od 14. maja 1896, drž. zak. št. 74. Po- kojnina uradniške vdove je bila določena s stalnim zneskom za poedini činovni razred, v katerem je bil uradnik — ko je umrl. Vdova po služabniku je dobila kot pokojnino tretjino v pokojnino vstevne plače pokojnega moža.

Ta razlika v odmerjanju vdovske pokojnine je z določilom člena 12. od- pravljena in so pokojnine uradniških in služabniških vdov odmerjene takole:

V pokojnino vstevna plača državnega nameščenca		Vdovska pokojn. na leto
do 700 Din		360 Din
od 701 „	do 1000 Din	480 „
„ 1001 „	„ 1200 „	600 „
„ 1201 „	„ 1400 „	800 „
„ 1401 „	„ 1800 „	1000 „
„ 1801 „	„ 2400 „	1200 „
„ 2401 „	„ 3000 „	1400 „
„ 3001 „	„ 3600 „	1600 „
„ 3601 „	„ 4200 „	1800 „
„ 4201 „	„ 4800 „	2000 „
„ 4801 „	„ 5400 „	2200 „
„ 5401 „	„ 6000 „	2400 „
„ 6001 „	„ 6600 „	2600 „
„ 6601 „	„ 7200 „	2800 „

Vzgojnina iznaša za vsakega otroka petino vdovske pokojnine. Vsota vseh vzgojevalnih prispevkov ne sme presegati zneska vdovnine.

Sirotnina iznaša polovico vdovnine. Posmrtna četrt se odmeri s trikrat- nim zneskom, katerega je užival pokoj- nik nazadnje kot mesečno plačo ali po- kojnino. Poleg tega gre zaostalim držav- nega nameščenca še enomesečna osebna draginjska doklada pokojnika, katerega odmeri za 30 dni in se prizna le članom

družine, ki so navedeni v členu 24. za- kona o draginjskih dokladah z dne 28. fe- bruarja 1922 (Službeni List št. 15/1922).

Člen 16. določa, da veljajo predpisi zakona od 25. januarja 1914., drž. zak. št. 15 (službena pragmatika) odslej tudi za uslužbenca oficantskega staleža (višji poštarji, poštarji in oficianti) in za pisar- niške oficiente. Prvi so uvrščeni v skupi- no D, drugi v skupino E pragmatičnih uradnikov.

Brezdvomna posledica tega določila je, da veljajo pokojninski zakoni in pred- pisi pragmatičnih uslužbencev in prej navedene spremembe tudi za poslovno osebje in za pisarniške manipulante. Službena doba teh uslužbencev, ki so jo prebili pred 1. majem 1920, t. j. pred pre- vedenjem v dinarske plače, se vsteeje le v toliko pri odmeri pokojnine, v kolikor je bila vstevna po prejšnjih za označeno osebje veljavnih pokojninskih predpisih.

Določila zakona o glavni kontroli, s katero se je način postopanja pri upoko- jitvah bistveno spremenil, slove: »Pravi- ca uradnikova do pokojnine pa tudi koli- čina pokojnine se določi z odločbo mini- stra, ki mu je ta uradnik podrejen, ter se vroči glavni kontroli z overovljenim prepisom listin, na katerih podstavi se je odločba izdala. Glavna kontrola se sme zoper to odločbo pritožiti na državni svet, ako vidi, da je z njo oškodovan mater- elni državni interes.«

Na podlagi te odločbe se je preure- dilo postopanje pri upokojitvah na sle- deči način:

1. Vse prošnje in predlogi za upoko- jitev poštних uslužbencev se morajo po- slati z listinami, s katerimi se utemeljuje upokojitve, ministru v rešitev. Te listine so zdravniško spričevalo državnega zdravnika, poročilo pošte o nesposobno- sti uslužbenca, kvalifikacijska tabela itd.

S to odredbo je direkcijam odvzeta pravica do upokojitve služabnikov in niž- jih uradnikov v lastnem delokrogu.

Ker odločuje o upokojitvah v prvi in zadnji instanci minister sam, ne velja več določilo § 81. zadnji odstavek in § 82. predzadnji odstavek glede pravice usluž- benca do pritožbe proti zavrnitvi zapro- šene upokojitve, odnosno proti odrejeni upokojitvi.

2. Ko pride odlok ministra o upoko- jitvi, obvesti direkcija prosilca pismeno o njegovi upokojitvi in ga pozove, da vloži v smislu člena 95. zakona o glavni kontroli prošnjo za regulacijo svoje po- kojnine. Ta prošnja mora biti sestavljena po v Službenem Listu direkcije št. 2 iz leta 1923 natisnjenem obrazcu in je po členu 6. in 8. zakona o pristojbinah opro- ščena od pristojbine. Prošnji je treba pri- dejati razen izvornih listin, na katere naslanja prosilec svojo pravico do regu- liranja pokojnine in iz katerih se da ugo- toviti v pokojnino vstevna doba, še dva verna prepisa teh listin brez kolkov. Te listine so dekreti o namestitvi, imenova- nju, napredovanju, kratko vse službene listine, ki jih je prejel uslužbenec od svoje predpostavljene oblasti in iz kate- rih se da brez vsakega dvoma ugotoviti začetek, kontinuiteta in vstevnost služ- bene dobe v pokojnino do dne upokojit- ve. Zlasti mora poslovno osebje (poštarji in oficianti) dokazati nakup eskpeditorske, pomočniške, aspirantske in vojaške službene dobe ter obenem priložiti po- trdilo o vplačilu predpisanega zneska. Uslužbenec, ki so za časa vojne služili v vojski in imajo pravico do vštetja vojnih

let, morajo priložiti potrdilo, iz katerega se da brez dvoma ugotoviti, koliko časa je trajala vojna vojaška služba. Stanovski izkaz, službena tabela in pokojninski osnovni list, na podlagi katerih se je do sedaj ugotovila v pokojnino vštevna službena doba, rabi sedaj le v kontrolne svrhe.

Prošnji za vdovnino (vzgojnino), katera mora biti opremljena po zgoraj navedenih določilih, se morajo pridejati te le priloge: poročni list, mrtvaški list, potrdilo župnega urada, da sta živela za konca v skupnem zakonskem življenju, krstne liste otrok in potrdilo pristojnega županstva, da so otroci nepreskrbljeni in v oskrbi matere.

Vdovi in zakonskim otrokom, ki so bili nazadnje pred smrtjo očeta v njegovi oskrbi, se prizna posmrtna četrt brez dokazila, da so plačali pogrebne stroške. Izkazati morajo samo svoje razmerje napram umrlemu. Vdova mora predložiti poročni, mrtvaški list in zgoraj navedeno potrdilo župnega urada, otrok pa krstni list in potrdilo županstva, da je bil nazadnje v oskrbi svojega umrlega očeta.

Drugim zakonskim potomcem in zakonitim dedičem se prizna posmrtna četrt le pod pogojem, da so plačali pogrebne stroške ali pa, da so pokojnika v njegovi bolezni pred smrtjo oskrbovali. Potrebne priloge so računi o plačanih pogrebnih stroških ali pa potrdilo županstva, da so pokojnika oskrbovali. Tretjim osebam se prizna posmrtna četrt pod istimi pogoji kakor zakonitim dedičem, vendar se mora oblast prepričati na podlagi zapuščinskih aktov, da so plačale pogrebne stroške iz lastnega.

Posmrtno četrt izplačuje direkcija kakor doslej po veljavnih predpisih v lastnem področju. Če gre za posmrtno četrt po umrlem aktivnem državnem uslužbencu, likvidira enomesečno osebno draginjsko doklado k posmrtnini računski odsek direkcije, po umrlem upokojencu pa računovodstvo delegacije ministrstva financ.

Aktivitetni prejemki se upokojencu mu uslužbencu ustavijo z zadnjim dnem meseca, v katerem se je izdala odločba o upokojitvi. Glede na sodelovanje glavne kontrole pri reguliranju pokojnine preteče precej časa, preden se nakaže in izplača pokojnina. Zaradi tega dovoljuje ministrstvo v sporazumu s finančnim ministrstvom upokojenemu uslužbencu od dne, ko se ustavijo aktivitetni prejemki naprej izplačilo $\frac{1}{2}$ predvidoma pripadajoče pokojnine kot predujem. Ta predujem likvidira računski odsek direkcije proti svoječasemu obračunu s finančno upravo.

(Konec.)

Nesrečne uredbe.

V našem listu smo že večkrat opozorili na krivice, ki jih je ustvarila znašna uredba o organizaciji ministrstva pošta i struke. V tej uredbi je gotovo najbolj gorostasen člen 35., ki daje enemu samemu človeku moč, da po lastnem preudarku brez vsake kontrole uredi položaje in plače, neukaznega osebja. Žal se med te uboge neukazne pare uvrščajo tudi naši poduradniki. Nič jim ne pomaga dolgoletno vestno službovanje, nič položeni izpiti, nič stečena prava, dasiravno je kralj sam obljubil, da se bodo upoštevala in da jih nihče ne izgubi.

Že prejšnji naziv — poduradnik — pove dovolj jasno, da ti uslužbenci niso

opravljali služiteljskih poslov, ampak da so se uporabljali za važnejše posle, kakor n. pr. pri ambulancah, kjer so vsi njih menjaje z uradniki vodili potujoče posle.

Čemu predvideva člen 32. omenjene uredbe tudi nekake poduradnike, tako zване kondukterje. Mar za to, da bomo imeli v celi državi kakih 50 kondukterjev in vseh petdeset samo v mejah predvojne Srbije. Gospodje menda ne mislijo, da je nadzorovalna služba, ki jo opravljajo naši bivši poduradniki, služiteljsko delo.

Društvo poštних poduradnikov poskuša popraviti to kruto krivico in je odposlalo vsem odločilnim krogom naslednjo spomenico:

V zakonu od 30. novembra 1921 o privremenem regulisanju zvanja i plata p. t. činovnika i službenika se je kolikor toliko uvaževal dosedanji službeni položaj poštних podčinovnikov do poštne uprave s tem, da so bili uvrščeni v posebni stalež in se prevedli v dinarske prejemke, ki so nekoliko višji kot prejemki p. t. služiteljev.

Na podlagi čl. 35 uredbe o organizaciji ministrstva etc. od 27. junija 1921 je izdalo ministrstvo pravilnik o neukaznem osebju, med katero osebje so uvrščeni tudi poštni podčinovniki. S tem pravilnikom je ministrstvo kratkomalo ukinilo z zakonom od 25. septembra 1908, drž. zak. br. 204 in z zakonom od 25. januarja 1914 drž. zak. br. 15 (službene pragmatike) zajamčeno pravico podčinovnikov do posebnega staleža, spreminilo moderno disciplinarno postopanje službene pragmatike ter imenovane (ukazne) podčinovnike degradiralo za neukazno osebje in jim odvzelo vse pravice, ki so jim bile zasigurane s službeno pragmatiko. Prej enotni stalež poštних podčinovnikov je s pravilnikom raztrgan in uvrščen v V. in VI. kategorijo neukaznih uslužbencev ter postavljen na isto stopnjo, ki jo zavzemajo p. t. služitelji pri erarnih in razrednih poštah. Osobito prizadeti so podčinovniki, ki so po čl. 14 pravilnika prevedeni za pismonoše, ker so popolnoma izenačeni s služitelji glede plače in napredovanja.

Podčinovniki ljubljanske p. t. direkcije in čekovnega zavoda vidijo v tem činu poštne uprave očitno kršenje zakonitih predpisov. Strokovno kvalifikacijo, ki so jo pridobili z obiskom podčinovniškega tečaja in s položenim izpitom, ne upošteva pravilnik v nobenem oziru. S trudom in naporom so si podčinovniki priborili zboljšanje službenega položaja. Pravilnik jih zopet pregreza nazaj v oni brezpravni službeni položaj, v katerem so bili pred letom 1900, pod bivšo avstrijsko poštno upravo.

Podčinovniki ljubljanske p. t. direkcije in čekovnega zavoda so uverjeni, da ne more biti namen poštne uprave, da poslabša službeni in gnotni položaj svojih nameščencev, ampak da ga uredi in izboljša. Podčinovniki ljubljanske p. t. direkcije in čekovnega zavoda prosijo, opirajoč se na gori navedene razloge, da kr. ministrstvo blagovoli ukiniti prevedbo podčinovnikov po pravilniku o neukaznem osebju ter uveljaviti zopet prevedbo po zakonu od 30. novembra 1921 o privremenem regulisanju zvanja i plata. Ako pa kr. ministrstvo vztraja na prevedbi po pravilniku o neukaznem osebju, pa prosijo, da kr. ministrstvo blagovoli priznati vsem podčinovnikom, da se imajo prevesti za pi-

smonoše po čl. 14. pravilnika, prejemke po čl. 7. pravilnika.

V Ljubljani, dne 27. januarja 1923.

Non plus ultra.

V 4. številu »Poštne Glasnika« se »Eden za vse prizadete« spotika nad zadnjim izenačenjem in se poleg uradnic in raznih društvenih predsednikov obrejuje tudi nad predsednikom Zveze.

Cel članek, — posebno če se upošteva zaključek — izgleda kot nekaka uvertura k letošnjemu občnemu zboru Zveze ter manjkajo na koncu članka samo še besede: »Le ta nam županil ne bo!« Člankar bi samo še moral tudi takoj pokazati zbranemu občinstvu »moža jeklenega, neizprosnega, energičnega«, kojega ime samo bi že fasciniralo vse faktorje tja gori do samega Pašiča.

V podkrepitev svojih nazorov si je izbral pisec članka svojemu obzorju odgovarjajoči primer: na eni strani »višjega« uradnika, ki je dovršil srednjo šolo z izvrstnim uspehom, ki služi že celih petindvajset let, ki je izborno izvežban v vseh panogah poštne, brzojavne in telefonske službe, kratkomalo uradnik non plus ultra; na drugi strani pa si je izbral »sicer vse časti in spoštovanja vredno damo — s samo ljudskošolsko izobrazbo«. Torej na eni strani tehtnice vola, na drugi pa skromno miško. Največji škandal, kar jih je do sedaj videlo sonce, pa je ta, da imata — po mnenju člankarja — obadva po 25 službenih letih isto plačo in — ojoj! — celo isti naziv ali čin. Niti prva, niti druga trditev ne drži. Uradnik maturant, kojega dičijo vse zgoraj navedene čednosti v najvišji meri, ki je torej doslej redno (po prevratu pa event. tudi izredno) napredoval, — da bi bil človek s takimi lastnostmi kdaj zaostal, sploh ni mogoče misliti — je moral do sedaj doseči najmanj plačo 4500 Din, je torej činovnik II. klase. Nasprotno pa ni niti ene uradnice z nižjo srednjo šolo, ki bi po 25. letih dosegla plačo nad 4000 Din, kar odgovarja činovniku III. (ne II.) klase. Da mi bo neznan gospod »Eden za vse prizadete« to trditev verjel, jo bom takoj dokazal. Da doseže prvoimenovani uradnik maturant po 25 letih plačo 4500 Din (II. klaso), to potrjuje člankar sam. Da pa omenjena uradnica z nižjo srednjo šolo ni mogla doseči višje plače kot 4000 Din, pa bi člankar moral vedeti, ako bi kot absolvent »srednje šole z izvrstnim uspehom, ki služi že celih 25 let, ki je izborno izvežban v vseh panogah poštne, brzojavne in telefonske službe, ki je najspretnjši uradnik, sposoben za najtežavnejšo in najodgovornejšo službo«, poznal zakon o začasnem reguliranju zvanj in plač, koji določa v členu 5., točki 9., da se oficianti (in uradnica z izobrazbo, kojoj ji pripisuje člankar, je bila v najugodnejšem slučaju kvečjemu oficiantka), ki imajo 24 do 27 let službe, prevedejo v zvanje poštarjev II. klase s plačo 3536 Din. Od prevedbe v zvanje poštarjev ni od teh nihče napredoval. Po prevedbi v zvanje činovnika ta uradnica torej ne more v nobenem slučaju postati več kot činovnik III. klase s plačo od 4000 Din, je torej v tem primeru, kojega si je člankar izbral kot najbolj eklatantnega, v najugodnejšem slučaju za 500 Din, to je za eno klaso za svojim kolego maturantom.

Primer, ki sem ga ravnokar ovrgele, pa si je, kot rečeno, člankar brezdomno izbral kot najbolj kričečega, a tudi v

tem primeru ima maturant svojo maturo odškodovano.

Ako primerjamo mlajše uradnike, se razlika v plači in zvanju znatno poveča v prid maturantom. Da tudi to dokazem, evo primera:

Uradnik z maturo je vstopil v poštno službo leta 1914, pred vojno kot praktikant, je odšel ob mobilizaciji meseca julija v vojake ter bil v vojski do prevrata. Po prevratu se je vrnil k pošti, obiskoval leta 1919 prometni tečaj ter bil koncem istega leta imenovan asistentom v 11. čin. razredu. Po določitih pragmatike od leta 1914 bi moral ostati asistent najmanj tri leta, torej do konca l. 1922. Pa božja pota so čudovita! Popolnoma protizakonito je ta uradnik napredoval še meseca junija 1920 (torej po 6 mesecih namesto po treh letih) v čin oficijala (10. čin. razr.) in še istega leta (1920) v decembru v čin nadoficijala (9. čin. razr.). Za tako napredovanje bi pragmatični uradnik rabil po določitih pragmatike najmanj 6 let, pri nas pa je napredoval proti vsakemu zakonu do tega čina v teku enega samega leta. V smislu uredbe oziroma zakona o začasnem reguliranju naslovov in plač je bil ta uradnik preveden v svojstvo kontrolorja V. klase s plačo 3500 Din na leto.

Sedaj pa poglejmo uradnika nematuranta z nižjo srednjo soljo! Ta je takrat, ko je zgoraj omenjeni maturant stopil kot praktikant v poštno službo, že obiskoval poštni tečaj ter ga je tudi z dobrim uspehom absolviral. V vojsko je odšel 3/4 leta pozneje (ima torej 3/4 leta več efektivne poštne službe, kot prvoimenovani), se je istotako kot prvi vrnil po prevratu k pošti ter je bil meseca avgusta 1919 imenovan oficijantom v začasnih lastnostih in bil točno v smislu normalnih določil za poštne oficijante meseca aprila 1920 potrjen kot oficijant v definitivnem — podčrtam: definitivnem — svojstvu. Uredba o regulaciji naslovov in plač ga je vrgla iz definitivnega oficijanta v privremene ga poštarja I. klase (pridobljene pravice!). Leta 1922 je bil imenovan poštarjem VI. klase v začasnih lastnostih ter pride po novi prevedbi največ do činovnika VII. klase z 2000 dinarji na leto; je pa pri vsem tem najmanj tako dobro kvalificiran, kakor imenovani uradnik maturant.

Rezultat: Uradnik maturant je za tri klase ali za 1500 Din pred uradnikom nematurantom, ki ima celo 3/4 leta več efektivne službe pri pošti.

Kateri izmed obeh je tukaj prikrajšan? Kje pa je gmotna izguba, ki jo je utrpel uradnik nematurant od prevrata do danes?

Tako torej izgleda tista »do neba vpijoča krivica«, če si jo natančneje ogledamo in jo s fakti podpremo. V resnici »non plus ultra«!

Gotovo ni imel člankar za svoje nazore in trditve nikakega stvarnega argumenta, zato si je izposodil naše tovarišice, da bi cel članek tako dobil »gratum salis«.

In končno se je lotil še predsednika Zveze. To je pri nas itak že v modi! Če komu kaj ni prav, lopne po Zvezi in po njenem predsedniku, ki je kriv vsega zla. Seveda! Vseh nesreč so krive naše organizacije, pred vsem seveda Zveza s svojim »janičkom in posebljeno dobričino«. Da pa bi za razne uspehe iskali pravega vzroka ter se, če potrebno, tudi prijelji za svoj lastni nos, tega pa Bog varuj. Zakaj pa imamo potem Zvezo in

zakaj ima ta Zveza predsednika, ki je vendar zato tukaj, da ga, če le mogoče, vsakdo sune pod rebra. In ravno maturantje se imajo proti sedanjemu predsedniku Zveze najmanj pritoževati: kar ogledajo naj si zgoraj uradnika maturanta, ki je prišel leta 1914. k pošti!

Torej jeklenega moža! In neizprosnega tudi! Pa energičen mora biti in zborovalce fascinirati! Krakomalo dober kandidat, kaj ne! Dass i net lach! bi rekel Nemec. Organizacija se cefra, Zvezi se mečejo od lastnih ljudi polena pod noge, njen predsednik pa naj bo jeklen in neizprosen. Oprimimo se rajši vsi Zveze, stojmo za njo tako trdno, podprimimo jo gmotno in moralno, da bo Zveza jeklena, potem bomo šli pa na delo ter bomo njenega predsednika kazlili. Kdor je imel priliko, vsaj malo pogledati v Beograd, ta bo priznal, da se hudo kaljeno jeklo rado zlomi, ako ni ma solidne jeklene podlage. In ta podlaga smo, ali bi vsaj morali biti mi, člani Zveze. Hic!

Tako se ne damo.

V zadnjem Poštnem Glasniku nas je prav brez rokavic okrtal »eden za vse«. Ne bom se spuščala v detajle članka »Non plus ultra«, ampak se nameravam omejiti samo na četrti odstavek, v katerem je zagrabil člankar nas, že bolj priletne uradnice. Torej za nič več nisimo na tem svetu. Ne za službo pri okencu, ne za telefon, ne za nočno službo, edino telegraf nas še nekaj milostno prenese. Štejem se ne med priletne, ampak med prav stare uradnice, in vendar moram opravljati vse take posle, za katere pravi člankar, da nismo za nič. Upravljam večji urad na deželi in ne moram baviti z vsemi strokami poštne službe. Do sedaj se mi je vedno reklo, da sem izredno sposobna in da vodim vse v najboljšem redu. Kar naenkrat mi pa tiskano piše neki nepoznani gospod iz Ljubljane, da sem čisto za nič. Že mogoče, ker leta so leta. Želela bi videti višjega uradnika, ki je dovršil srednjo šolo z izvrstnim uspehom, kako bi se sukala okrog okenca in vreč, kadar pride pošta in pritisnejo stranke. Mislim, da bi odpovedal, kakor bi, odpovedala jaz, če bi prevzela njegovo službo.

Pred mnogimi leti sem opravljala službo v Ljubljani, in poznam nekoliko razmere. Pri telegrafu in telefonu so bile skoraj same ženske in smo bile vsaj pri telefonu bolj porabne, kakor moški. Odkda so se razmere tako temeljito izpremenile, mi ni znano. Obrnila sem se takoj za pojasnilo na tovarišice v Ljubljani in sem prav radovedna na odgovor. Mogoče hočejo gospodje po eni izjemi meriti sto drugih. Ako ima katera slab posluš, ali razorane živce, potem jo res, laže prenese telegraf kakor telefon.

Pravite, da smo razžaljene, ako se pridele k okencu za stranke. Zakaj neki? Pametne smo in vemo, da je mla do lice bolj gladko in lepo kot staro, a to velja tako za nas, kakor za moške, in gospod dopisnik gotovo ni častna izjema. A to sploh ni res. V Ljubljani sem bila zadnjič pred nekaj meseci in pri okencih so takrat sedele znanke, ki jih poznam že več kot deset let. Ne, me nisimo užaljane, ampak y dno duše bi bil užaljen kak starejši gospod, ako bi moral opravljati službo pri okencu.

Gospodje tovariši, posebno oni z višjo izobrazbo, imajo veliko lažje stališče kakor me. Po nekaj letih postanejo nadzorni uradniki in ni jim treba oprav-

ljati težkih poslov, za katere je pravzaprav res treba mladih moči. Kako bi gledali taki gospodje, ako bi kar naenkrat prišli na moje mesto ali pa ako bi se prideli v službovanje na kolodvorske pošte z nočnimi službami, a ne kot kontrolorji, ampak kot navadni činovniki.

Za plačo »po delu« sem pa tudi jaz. Kot samostojna voditeljica imam več odgovornosti in več skrbi, kakor moje tovarišice, ki so samo prideljene kakemu uradu, in mislim, da smem za večji napor upravičeno zahtevati večjo odškodnino. Ako gospod pisec opravlja res kak posebno važne posle, potem privoščim seveda tudi njemu plačo, ki odgovarja njegovemu položaju. To vprašanje bo rešila šele nova pragmatika, do takrat se mi pa zdi vse razburjenje in hruhlenje drugih kategorij in drugih spolov neutemeljeno.

Ena za vse prizadete.

Organizatorično gibanje.

Redni občni zbor Društva prometnih poštних uradnikov v Ljubljani se je vršil 7. II. 1923 ob 1/8 8. uri zvečer v gostilni pri Mraku z že objavljenim sporedom.

1. Predsednik je očrtal delovanje društva v preteklem letu. Dvakrat smo imeli skupni sestanek z Društvom poštних uradnikov in uradnic. Umevanje članov za organizacijo je slabo. Člani naj se trdno oklenejo svoje organizacije, ker posebno sedaj nujno potrebujemo društvo in se na kaka druga društva ne moremo opirati. Edina naša zahteva je, da naj pridobljene pravice ostanejo in v tem smislu naj društvo deluje v prihodnjem poslovnem letu.

2. Tajnikovo poročilo.

Društvo je bilo v preteklem letu zastopano na vseh sejah »Osrednje zveze« in na kongresu poštних organizacij v Zagrebu. Predlog zakona o civilnih drž. nameščencih smo v treh daljših sejah predelali in stavili svoje spreminjevalne predloge tako pri osrednji zvezi, kakor pri ožjem odboru za predelavo služb. pragmatike. Naši predlogi so bili skoraj vsi sprejeti. Razven v poletnih 3 mesecih smo imeli redno vsak mesec društvene sestanke, ki so bili precej slabo obiskani, kar jasno spričuje, kako malo umevanja imajo člani za svojo organizacijo in čakajo samo na to, da bodo poželi, kar so drugi s trudom pridobili.

3. Blagajnik poroča, da so članarino vplačali vsi člani, radi rednega vplačevanja pa pohvali posebno mariborske tovariše, med tem ko Ptuj včasih zaostaja. Mesečna članarina v znesku 2.50 Din naj ostane.

V imenu pregledovalcev računov je poročal tov. Masle, da je blagajna v redu in je predlagal absolutorij. Sprejeto.

4. V novi odbor so bili izvoljeni: Predsednik: Fr. Šalehar; podpredsednik: Rud. Masle; tajnik: Franjo Jereb; blagajnik: J. Pevec; odborniki: Modrijan J., Tomaž Pokorn in ravn. Vidmar. Pregledovalca računov: Napotnik in Svetlič. Kot delegati v Zvezo p. organizacij: Konte, Jereb in Čeh. Kot delegata v Osrednjo zvezo: Jereb in njegov namestnik Čeh.

5. Pri slučajnostih se na predlog tov. Pevca izreče zahvala odstopivšemu predsedniku Konteju. Tov. Šalehar poziva vse člane k intenzivnemu skupnemu delu. Na predlog tov. Jereba pa občni zbor sklene, da društvo še enkrat stori energične korake, da napredujejo oni tova-

riši, ki so radi raznih prevedb in odredb izostali od napredovanja in se niso pri tem njihova službena leta nič upoštevala.

Razne vesti.

† *Umrli* je danes zjutraj tovariš Josip Zentrich, poštni kontrolor v Ljubljani. Pred kratkim časom ga je zadela kap in potem se je revežu omračil um. — Glede pogreba še ni znano ter zato ne moremo poročati. — Blag mu spomin!

Občni zbor društva poštних uradnikov in uradnic bo, kakor smo naznanili že v zadnjem listu, dne 4. marca t. l. ob pol treh popoldne, in sicer v pismonoški dvorani glavne pošte. Vabimo še enkrat vse člane in zastopnike bratskih organizacij k udeležbi. Iz Ljubljane se bo občnega zbora udeležilo nad 40 tovarišev in tovarišic. Vabilu naj se odzovejo vsi člani, ki bivajo v Mariboru in bližnji okolici ter oni, ki imajo ugodne zveze z vlaki.

† *Josip Polak*. — Dne 17. februarja smo spremili k večnemu počitku poštnega kontrolorja Josipa Polaka. Bil je zelo nadarjen in narodno zaveden mož. Z njim je izgubila uprava dobrega, vestnega uradnika, mi pa enega najboljših tovarišev, ki je, dokler je mogel, sodeloval, kjerkoli je bilo treba in ki se je vse do zadnjega, ves čas svojega trpljenja živo zanimal za vsako naše dejanje in nehanje.

† *Nova gomila*. — 19. t. m. je umrl v deželni bolnici tovariš poštar Tone Perovšek, ki je podlegel dolgoletni zavrtni bolezni. Pogreb se je vršil v sredo, 28. t. m. ob zelo obilni udeležbi, kar je dokaz, kako priljubljen je bil naš Tone. Tih, miren, potrpežljiv ter liubezniv z vsakim je redno opravljal svojo službo skoraj do zadnjega. — Pogrešali ga bodo zlasti tovariši Društva prometnih poštних uradnikov, ker je bil zares zvest in točen član. Udeleževal se je z veliko vnemo vsega društvenega gibanja. Zato ga bomo ohranili v blagem spominu.

Pogrebno društvo kr. poštних in brzojavnih nižjih uslužbencev za Slovenijo s sedežem v Ljubljani, naznanja svojim članom, da je občni zbor, ki se je vršil 27. januarja 1923 enoglasno sklenil, da se zvišajo posmrtni plačilni zneski od 1 Din 25 par na 2 Din. Na ta način se zviša tudi posmrtnina po umrlemu članu od 1 Din na 1 Din 50 par. — Odbor.

† *Ruski general Aleksander Nikolajevič Kuzmin Korovajev*. Mož je umrl dne 13. februarja na tuji zemlji, kjer si

Vsakovrstno usnje in garantirani čevlji domačega izdelka posebno štapačni za moške, ženske in otroke, kakor tudi finejši iz boksa se dobe pri tvrdki

GASPER MAHER
LJUBLJANA TRŽAŠKA C. 9.

(nasproti tobačne tovarne)

Postrežba točna in solidna!

je s pridnim delom do zadnjih dni sam služil kruh. Bil je bolan in star, a njegov ponos ni prenesel, da bi živel od države ne podpore. Hotel je biti novi domovini koristen. Imel je lep pogreb, ki se ga je udeležilo veliko število poštarjev — njegovih novih tovarišev. Ohranimo mu časten spomin!

Za vzgled. — Mariborska skupina poštarjev in poštaric je zopet pokazala vzorno stanovsko zavednost. Na svojem sestanku dne 20. februarja 1923 je bil sprejet soglasen sklep, da si naroči skupina korporativno stanovsko glasilo »Poštni glasnik«. Do sedaj je dobil naš list samo iz vrst tovarišev pošte Maribor 1 45 novih naročnikov. Tudi pošta Maribor 2 ne zaostaja. Skupina si ustanovi lastni časnikarski odsek, ki bo skrbel, da listu ne bo manjkalo dobrega in zanimivega gradiva. To je najboljši odgovor tistim, ki so prorokovali našemu glasilu skorajšnjo smrt. Posnemajte vsi! Vsak mora imeti svoj list, vsak dopisovati, pa bo glasilo z vso vnemo podporilo naše težnje.

Savez nabavljajnih zadrug drž. nameščencev v Beogradu nam poroča, da bo izdajal svoj list, da bo z njim stalno obveščal zadruge in zadržnike tako o delu saveza, kakor o združnem delu sploh. List bo izhajal koncem vsakega meseca, bo torej mesečnik na 16 straneh osminke, in bo broširan z mehкими platnicami. Prvi dve številki (za januar in februar t. l.) izideta skupno koncem tega meseca, pozneje pa bo list izhajal redno vsak mesec. Letna naročnina iznaša 36 dinarjev. List se bo tiskal v cirilici in latinici, po srbsko-hrvatsko in po slovensko, kakršni dopisi se bodo pač pošiljali. Pri našal bo vse važne dogodke iz domačega in tujega združništva, pa tudi teoretične in praktične članke o združnem delu in življenju. Želja Saveza je, da pri listu sodelujejo vsi zadržniki, zato je odločil, da se delo sotrudnikov honorira za vsako tiskano stran po 30 Din. Rokopisi naj se pošiljajo »Savezu Nabavljajnih Zadruga Drž. Službenika v Beogradu«, kamor naj se pošilja tudi naročnina, katero pa sprejema tudi podpisana zadruga in jo odpravlja Savezu. — Nabavljajna zadruga drž. nameščencev in upokojencev v Ljubljani.

Odpravnikom. Minister pošte je pred nekaj meseci obljubil, da se bodo zvišale druginjske doklade našim odpravnikom takrat, ko se bodo nakazvale nove doklade ostalim državnim nameščencem. Ker je finančni odbor sprejel predlog finančnega ministra o izenačenju druginjskih doklad in stanarine,

se je obrnilo Društvo poštних uradnikov in uradnic na merodajno mesto v Beogradu s to brzojavko: Nemojte zaboraviti naše i dalmatinske odpravnike, posebno kvalificirane. Minister poštar je obljubio, da če uredit njihovo pitanje prigodom povišanja dodataka na skupoču ostalih činovnika.

Odgovor. Onemu tovarišu, ki nam je poslal dopis z naslovom »Sloga jači, nesloga tlačici« samo čestitamo njegovim iskrenim, dasi ostrim besedam. Priobčili pa članka ne bomo, ker je vendarle preveč oster, dasi bi bil glede na naše razdrapane stanovske razmere potreben in mogoče tudi koristen. Mi smo namreč mnenja, da bo beda in pomanjkanje sedanjega časa naše tovariše in tovarišice vendar enkrat spametovala ter vse privedla k skupnemu, pozitivnemu, ustvarjajočemu, ne pa razdirajočemu delu. Čas bi že bil, da bi začeli enkrat misliti na to, kako si bomo drug drugemu pomagali, namesto da zahajamo na druga stranska pota, ki peljejo nas in naše svojce v propast. Mogoče bo tudi ta naš komentar k neobjavljenemu članku malo pripomogel k naši stanovski konsolidaciji. Bog daj!

Izjava. — Zaradi članka »Non plus ultra« so me zgrabile številne tovarišice. Glede na to izjavljam, da nisem ne glavni ne odgovorni urednik (od zadnje časti me je lanski občni zbor na poseben način odvezal) lista, ampak samo sourednik, v prvi vrsti pa korektor. Članek je pa izšel, ker smo v uredništvu vsi mnenja, da beseda ni konj in da se na vsak članek lahko primerno odgovori. Oglasite se torej! — Janko Tavzes.

Nova lekarna. — Gospod Fran Kuralt je odprl novo lekarno na Gospodarski cesti. Članom Zveze poštних organizacij nudi običajni popust. Gospoda Kuralta toplo priporočamo.

†

Povod mi smrti mojega dragega soproga, gospoda

Josipa Polaka

poštnog kontrolorja

se tem potim najiskreneje zahvaljujem vsem prijateljem in tovarišem za izraženo mi sožalje in tolažbo. Zlasti se zahvaljujem g. direktorju dr. D. Belku in g. ravnatelju Kurentu ter maturantskemu društvu za pomoč pri dolgotrajni bolezni ter vsemu ostalemu uslužbenstvu, za darovani venec ter tako obilno udeležbo ob pogrebu.

Štefanija Polak

V Ljubljani, 28. februarja 1923.

„Transformator“

Elektrotehnična tovarna, d. z. o. z.
Ljubljana, Dunajska c. 7.

Izdeluje in popravlja transformatorje za vsakovrstne napetosti in toke. Zaloga motorjev, Bergmannovih ocv. in vseh elektrotehničnih potrebščin. Oprema elektr. central. inštalacije.

Odgovorni urednik Ivan Benčan, Ljubljana.
Izdaja Zveza poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.
Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.

Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBANČ, LJUBLJANA
Sv. Petra cesta števil. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah. (22)

Zadružna banka v Ljubljani

Aleksandrova cesta števil. 5.

Telefon št. 367.

Brzojavni naslov: Zadrubanka.

Obreštuje vloge na knjižice in v tekočem računu najugodnejše. Dovoljuje vsakovrstne kredite in daje predujme na vrednostne papirje. — Kupuje in prodaja vse devize, valute in vrednostne papirje najkulantnejše — Izvršuje nakazila in akreditive vseh vrst na vsa tu- in inozemska tržišča. — Eskomptira in inkasira menice, naka nice i. dr. — I daja čeke. — Prodaja srečke razredne loterije. — Izvršuje vsa druga bančna opravila najtočneje!

MODNA TRGOVINA

A. SINKOVIC nasl. K. Soss
Ljubljana, Mestni trg 19.

Priporoča svojo zalogo; perila, pletenine, svile, modni nakit galanterija, kožuovina, parfumerija.
Cene priznane nizke. (72) Cene priznane nizke

Zaloga pohištva

F. Faidiga sin

v Ljubljani, Sv. Petra c. 17. Usta. ov. I. 1879.
Ima vedno v zalogi vse vrste pohištva kakor tudi madrace vseh vrst. Mizarska in tapetniška delavnica.

Telefon št. 425.

Telefon št. 426

Stavbeno podjetje

Ivan Ogrin, Grubarjevo nabrežje št. 8
se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne.

Točna postrežba

(25)

Josip Petelinc

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače, čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška zaloga najboljših šivalnih strojev „GRITZNER“ v vseh opremljanih za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače

Poljanska cesta št. 8.

Us anovljeno 1852.

Teod. Korn, Ljubljana

(preje Henrik Korn).

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov.

Naprava strešnikov. Kopalniške in klosetne naprave. Izdelovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod (škafle) za konzerve.

(11)

VOJNOVIČ & CIE
LJUBLJANA
ELEKTRO
MATERIJAL

Ivan Bonač trgovina s papirjem
priporoča svoje
pisarniške potrebščine.

J. BLAS

Specialna trgovina čevljev za dame gospode in deco
Ljubljana (8) Pod trančo 1.

JOSIP STUPICA, LJUBLJANA

jermerar in sedlar, trgovina vozov in konjskih oprem

Autogarage Slomškova ulica 6 Autogarage

Priporoča se

modna trgovina

T. Eger

v Ljubljani

Sv. Petra c. 2

I.JAX & SIN, Ljubljana

Gospodstva c. 22

Pisalni stroji

„ADLER“

Vozna kolesa

Styria Dürkopp

Orožno kolo (Waffenrad)

Ceniki zastoj in franko

Priporoča svojo bogato zalogo šivalnih strojev za rodbino in obrt.

Kolesa z motoretmi na prvo kolo.

Štebi in Tuječ

strojno in elektrotehnično podjetje

Ljubljana, Resljeva cesta št. 4.

PROJEKTI: Točna izdelava vsakovrstnih projektov in proračunov GRADBA: Električnih central in naprav za visoko in nizko napetost. LASTNI IZDELKI: Izdelovanje sklepalnih naprav, pogonskih uporov, premočanje vseh vrst motorjev in transformatorjev. PREIZKUSEVALNICA: Moderno urejena za preizkuševanje števec in aparatov. PRODAJA IN NARAVA elektr. motorjev, polnojarmenikov, raznih strojev za obdelovanje lesa, njih montaža ter prodaja električnega materiala. ZASTÖPSTVO: „Brown Boveri“ tovarne d. d. Strojnih tovarn za turbine vseh vrst „Andritz“ d. d. v Andritz pri Grazu in tvrdke za lokomobile Brüder Fischer, Wien III. Fasangasse 38.

(5)

Kunstek & Pleterski
trgovina z manufakturo, modnim blagom usnjem in kožami

Ljubljana, Vodnikov trg 5. (24)

ZALOGO RAZNEGA USNJA PRIPOROČA

ANDREJ SEVER

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA

(RESTAVRACIJA PER ES).

(34)

Parna žaga

RAVNIKAR, mestni tesarski mojster LJUBLJANA

Linhartova ulica 25

kupuje po najvišjih dnevnih cenah razne vrste okroglega lesa, kakor tudi cele gozdne parcele.

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE. Ljubljana

Pisarna

Tovarna

Emonska cesta 8.

Erjavčeva cesta 2.

313

Telefon interurban

249

Najmodernejša in največja tovarna moških, dečjih in fantovskih oblačil.

KONKURENČNE CENE.

„Meraki“

Medic, Rakovec & Zankl

tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov

Centrala Ljubljana. Podružnica Maribor.

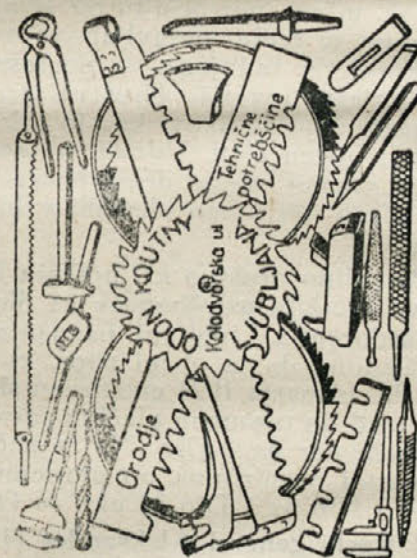
Skladišče: Novi Sad.

Ljubljana: Telefon 64.

Brzovjati: MERAKL

Ljubljana: Poštni predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode. Priznana najboljša in zanesljiva kakovost barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljate, mavec (Gips), mastenec (Federweis), strojno olje, karbolinje, steklarski in mizarski klej, pleskarski, slkarski in zidarski čopiči, drugi v to stroko spadajoči predmeti. (18)

Industrijska
in
trgovska d. d.

„TEXTILIA“

Manufaktura na veliko.

Ljubljana
Krekov trg
št. 10.

Zadružna gospodarska banka d. d. Ljubljana

V lastni palači: Miklošičeva cesta 10.

Račun poštno-ček. urada Ljubljana št. 11.945, Zagreb 39.080.

Telefon šte. 57.

Podružnice: Diakovo, Maribor, Sarajevo, Sombor, Split, Šibenik. — Ekspozitura: Bled.

Interesna skupnost: Sveopća Znanstvena banka d. d. Zagreb, njena podružnica v Karlovcu, Gospodarska banka d. d. Novi Sad

Kapital in rezerve skupno z afilijacijami čez K 60.000.000.—

Vloge nad K 350.000.000.—

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lomardira vrednostne papirje, kupuje in prodaja tuje valute in devize, sprejema vloge v tekočem računu in na vložne knjižice ter preskrbuje vse bančne in borne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk, državne razredne loterije.

LJUBLJANA
Mestni trg 5.

O. BERNATOVIC

trgovina
konfekcijska